

Arrest

nr. 193 226 van 5 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, S.(...) B.(...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en van origine een Pashtoun te zijn. U bent minderjarig en werd 16 jaar geleden geboren in het dorp Sra Mata, district Dashte Archi, provincie Kunduz. U ging drie jaar naar school maar stopte ermee omdat u geen zin meer had. U hielp sindsdien uw moeder met huishoudelijke taken en ging naar de winkel voor haar. Uw vader had winkel voor droogvoeding in bazaar van Archi. U hebt één jongere broer.

Op een dag - 25 dagen voor de 'grote eid' (Eid Al-Adha, dd. 23/09/2015) - kwamen de taliban bij u thuis. Ze vroegen uw vader hen geld of zijn zoon te geven. Uw vader weigerde aanvankelijk en de taliban zeiden hem dat, indien hij hen geen geld zou geven, ze zijn zoon zouden doden. Uw vader zei hen twee dagen te wachten totdat hij het geld zou samen hebben.

De dag nadat de taliban langskwamen, stuurde uw vader u weg. Via Nangarhar en Nimroz bereikte u Pakistan. U was 2 à 3 maanden onderweg.

Op 7 november 2015 kwam u aan in België en op 19 november 2015 diende u uw asielaanvraag in.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2, c - van de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de taliban en hun eisen dermate beperkt en oppervlakkig zijn dat hier geen geloof aan gehecht kan worden. Wat u hierover vertelt, komt niet verder dan een erg feitelijke beschrijving van wat er zich. U wordt herhaaldelijk gevraagd meer te vertellen over wat er zich precies afspeelde tussen uw vader en de taliban, maar meer dan dat ze uw vader vroegen geld of zijn zoon te geven, komt u niet (CGVS vragen 91-95, 111-114). U was nochtans aanwezig bij dat gesprek - dat hoe dan ook toch grote indruk op u moet hebben gemaakt. Dat u desondanks niet meer kunt vertellen over dat moment haalt de waarachtigheid ervan onderuit (CGVS vraag 98). Dat u over een dergelijk cruciaal moment in uw leven niets meer kunt vertellen dan deze erg stereotiepe en summiere beschrijving van wat er zich afspeelde, valt niet te rijmen met de door u voorgehouden omstandigheden en ingeroepen vrees voor vervolging. Bovendien is wat u aanvankelijk vertelt evenmin logisch: u beweert dat de taliban geld vroegen en dat ze - toen bleek dat jullie geen geld hadden - twee voorwaarden stelden: dat u bij hen zou gaan én dat uw vader geld moest geven (CGVS vraag 91). Dat de taliban opnieuw geld zou vragen in plaats van het geld dat uw vader niet kon betalen, is totaal absurd. Er mag dan ook van uit gegaan worden dat dit waarschijnlijk een vergissing van uw kant is. Dit toont echter andermaal aan dat u uw eigen verhaal onvoldoende beheerst. Dit wordt verder duidelijk gemaakt doordat u, wanneer u gevraagd wordt naar de reactie van de taliban, beweert dat ze letterlijk zeiden dat ze u zouden doden indien uw vader geen geld zou geven (CGVS vragen 116-117). Voordien werd u nochtans keer op keer gevraagd om het gesprek tussen uw vader en de taliban in detail te beschrijven en uit te leggen waarom u dacht dat de taliban u zouden doden, zonder dat u vermeldde dat het de taliban waren die letterlijk zouden gezegd hadden dat ze u zouden doden. De taliban dit horen zeggen waar u bijstond moet toch een enorme impact op u gehad hebben. Dat u dit desondanks vergat te vertellen wanneer u gevraagd werd naar uw problemen is volstrekt ongeloofwaardig. U hebt ruim de kans gehad dit belangrijke element te vermelden, maar door dit niet te doen, tast u de geloofwaardigheid van uw eigen relaas ernstig aan. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, is uw enige excuus dat u dit wel hebt gezegd (CGVS vragen 118-120). Dit is vanzelfsprekend geen afdoend excuus. Het is overigens frappant dat de taliban op zo een korte tijd hun eisen aanpassen van 'geld of uw aansluiting' naar 'geld of uw dood' enkel en alleen omdat u de oudste zoon was (CGVS vragen 113-114). Bovendien, aangezien u aanwezig was tijdens dit gesprek is het dan wel zeer onlogisch dat de taliban er enerzijds mee dreigen om u te doden indien u hen niet zou vervoegen, terwijl ze anderzijds gedurende al die tijd in de mogelijkheid vertoefden om u simpelweg mee te nemen, met of zonder de toelating van uw vader. Gans uw verhaal is compleet onlogisch. Aan het bezoek van de taliban en hun eisen kan bijgevolg maar weinig geloof worden gehecht.

Over de familieruzie die u aanhaalt, weet u verder niets te vertellen. Hierdoor kan er zowel aan de ernst als aan de waarachtigheid ervan getwijfeld worden (CGVS vragen 40-43). Binnen de Afghaanse maatschappij is familie immers een belangrijk begrip. Als hier ruzie of animositeit tussen bestaat dan is dat om een gegronde reden. Dat u die reden niet kent, relateert dan ook die ruzie. U haalt deze evenmin aan als een reden om Afghanistan te ontvluchten.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen kan u de vluchtelingenstatus niet toegekend worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Echter, op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw

nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Sra Mata, provincie Kunduz, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw herkomst uit het district Dashte Archi aannemelijk te maken. Uw kennis van de regio, de gebeurtenissen in en rond uw district en prominente personen schiet schromelijk tekort. Zo bent u niet op de hoogte van de verschillende etnieën die in uw district of zelfs in Afghanistan tout court wonen (CGVS vragen 27-34). De enige opdeling die u kunt maken is die tussen mensen die Pashtou en Dari spreken. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen welke bevolkingsgroepen Dari spreken en welke Pashtou, kunt u hier geen antwoord op geven ondanks uw bewering dat u zelf Dari spreekt (CGVS vragen 80-81). Op de vraag of u ooit gehoord hebt van "Tadzjiek", antwoordt u dat u die naam wel hoorde, maar nooit hebt gezien. Nochtans wonen er in uw district Pashtoun, Oezbeken en Tadzjiek. Dat u hier niet van op de hoogte bent ondanks het feit dat de grens met Tajikistan slechts enkele kilometers (6 à 8) van het districtscentrum is verwijderd, is opmerkelijk (CGVS vragen 18-19). U bent zelfs niet op de hoogte van deze grens met een ander land (CGVS vragen 65-66). Iemand die in die regio is opgegroeid en contact had met andere mensen, leerlingen en winkeliers moet hier minstens van geweten hebben (CGVS vragen 4-12, 14-17, 38, 48-50, 51-55). Dat dit geen enkel belletje bij u doet rinkelen, laat toe sterk te twijfelen aan uw vermeende herkomst.

Ook uw uitspraak dat niemand in Afghanistan belang hecht aan etnische groepen en stammen en dat niemand hierover spreekt, is wel zéér opmerkelijk voor iemand die beweert in Dashte Archi, Afghanistan te zijn opgegroeid. Binnen de Afghaanse maatschappij speelt dit net wél een zeer belangrijke rol en maakt dit een essentieel onderdeel uit van al datgene wat er zich de voorbije 10-tallen jaren heeft afgespeeld. Verschillende conflicten binnen Afghanistan en binnen uw district spelen zich af langs de scheiding tussen de verschillende stammen en etnieën. In uw district was het feit dat bepaalde gemeenschappen oververtegenwoordigd waren in machtsposities in het district, zelfs een cruciale voedingsbodem voor de taliban (CGVS vragen 167-169). Dat u desondanks hier niet beter van op de hoogte bent en zelfs verklaart dat dit niet belangrijk is, ondergraaft verder uw beweerde herkomst.

Uw gebrek aan kennis over uw eigen provincie wordt verder geëtaleerd doordat u niet beseft dat Kunduz zowel de naam van de provincie, als van het district als van de (hoofd)stad is (CGVS vragen 82-88). U zegt hierover dat Kunduz enkel een provincie is zoals "Brussel, Brussel is". Er wordt u gevraagd of u ooit gehoord hebt van het district Kunduz, of van de stad Kunduz, maar beide keren blijkt u hier nooit van gehoord te hebben. Uw jonge leeftijd is voor dergelijke hiaten in uw kennis totaal geen excuus. U geeft zelf aan dat uw vader een winkel had in de Archi Bazaar, nabij het districtscentrum, dat u de inkopen deed voor uw moeder en dat u speelde met anderen. Dit geeft u voldoende kans zulke elementaire zaken op te pikken. Dat u niet spontaan op zulke zaken kan komen is misschien nog te vergoelijken, maar dat u ze zelfs niet herkent wanneer u ermee wordt geconfronteerd, is nefast voor uw vermeende herkomst. Dat u weinig tot niets weet over uw provincie blijkt verder uit het feit dat u slechts twee andere districten in uw provincie kunt benoemen, namelijk Chardara en Imam Saheb (CGVS vragen 61-63). U hebt geen enkel benul van de aangrenzende districten van uw district (Kunduz, Khanabad, Khwaja Ghur en Baharak). Dat u dan wel twee andere districten kan opsommen, wijst eerder op ingestudeerde kennis.

Dit gebrek aan kennis van uw eigen omgeving uit zich ook in de beschrijving van de omgeving van uw dorp (CGVS vragen 56-60). U vertelt hier zodanig beperkt en oppervlakkig over dat uw (recent) verblijf in uw dorp sterk in vraag kan gesteld worden. U vermeldt wat landbouvvelden, enkele huizen en niet-

geasfalteerde wegen. Van de dorpen die u vermeldt, kunnen er slechts enkele teruggevonden worden op de kaarten waarover het CGVS beschikt (Nare Jadid, Sher Mohammad en Sarfaraz) (CGVS vragen 67-70). Ook worden slechts enkele teruggevonden in de "directory of cities and towns of Afghanistan". Zo ook het dorp Panj(no), maar dit dorp bevindt zich over de landsgrens in Tajikistan. Sowieso moet u, gelet op het dicht bebouwde karakter van uw district, beter in staat zijn om de weg naar het districtscentrum te beschrijven. U passeert meer dorpen dan degene die u vermeldde. Dat er geen geasfalteerde wegen naartoe zouden leiden, blijkt evenmin uit de kaarten. Wanneer u na de pauze enkele details wilt toevoegen aan uw beschrijving komt u opnieuw niet verder dan wat u eerder al vertelde, met uitzondering van de adressen van twee personen en de aanwezigheid van wat bossen (CGVS vragen 103-106). Om een beter beeld te krijgen van uw omgeving en de regio waar u woont, wordt u gevraagd een aantal dorpen te situeren (nl. Sakaz Tepa, Gul Tepa, Shahrwan Qouchain, Koh Bachai Karlogh, Haji Nasrullah, Jama Malem Satar en Qeshlaq Arbab Mankali), maar u slaagt daar bij zo goed als geen enkel dorp in. U zegt van enkele dorpen de naam gehoord te hebben, maar verder geraakt u niet. Enkel van Karlogh zegt u dat het een dorp is in de buurt van Nor Kohna, maar ook dit laatste dorp werd niet teruggevonden (Zie kaarten OCHA en AIMS, toegevoegd aan de blauwe map). Hoe dan ook, dit alles verklaart niet waarom u de u genoemde dorpen niet herkent en/of kan situeren; Behalve een gebrek aan geografische kennis, kan u ook een gebrek aan kennis van gebeurtenissen en incidenten in uw regio verweten worden. U kan zich geen concrete incidenten tussen de overheid, de Amerikanen en de taliban voor de geest halen (CGVS vragen 148-153), u herinnert zich niets over de taliban die het district overnamen (CGVS vraag 159), u weet niets over de verkiezingen die plaatsgevonden hebben (CGVS vragen 203-205), u hebt geen weet van de ontvoeringen van enkele douanebeambten (CGVS vraag 211), u herinnert zich geen raketaanval op een meisjesschool in Sakaz Tapa (CGVS vraag 212) en u hebt nooit gehoord van een steniging (CGVS vraag 218). Nochtans is de provincie Kunduz tijdens uw verblijf in Afghanistan herhaaldelijk opgeschrikt door hevige gevechten tussen de taliban en de overheid en hun partners. Verschillende districten - waaronder het uwe - vielen in handen van de taliban. Er deden zich in en rond uw district allerlei incidenten voor, maar u blijft hier nauwelijks van op de hoogte te zijn. Dat u enkele van deze zaken niet weet, hoeft niet per sé een probleem te zijn, maar de combinatie van al deze onwetendheden samen, toont duidelijk aan dat u er (recentelijk) niet hebt verbleven (Alle informatie waarop het CGVS zich baseert wordt toegevoegd aan de blauwe map).

Deze twijfels worden bevestigd doordat u ook enkele prominente persoonlijkheden niet kent: Mirwais Sharif (een bekende cricketer uit uw provincie), Sheikh Sadruddin (voormalig districtshoofd, gedood door een bomaanslag in 2013), Nasruddin Sayedi (recent districtshoofd, zoon van Sadruddin), Col. Noor Khan (politiechef en gedood in 2009), engineer Muhammad Omar (broer van Noor Khan, voormalig gouverneur van Kunduz en gedood in 2010) en Commander Nasrullah (hoofd van de ALP in Archi district) (CGVS vragen 14-16, 159-166). U duidt Rashid Ali, en later ook Hamid Agha (politiechef Dashte Archi), verkeerdelijk aan als het districtshoofd op het moment van uw vertrek (CGVS vraag 154-158). Daar staat tegenover dat u wel weet dat Jangal Bagh politiechef is van de provincie Kunduz en u weet min of meer ook iets van de verovering van Kunduz, iets wat zich afspeelde na uw vertrek (ook al duidt u dit aan als heel Kunduz) (CGVS vragen 213-215). De zaken die u wel weet, wegen echter niet op tegen de zaken die u niet kent. Er zijn verschillende manieren waarop u een aantal zaken kan te weten zijn gekomen. Dit toont niet aan dat u afkomstig bent uit dit district. U kunt dit opgepikt hebben via media, sociale media, andere asielzoekers of gewoonweg hebben ingestudeerd.

Er zijn nog andere zaken die doen twifelen aan uw lang verblijf in Afghanistan. Aangezien u instond voor aankopen in de winkels, zou er van u mogen verwacht worden dat de omgang met geld geen probleem voor u vormt. Desondanks lijkt u daar toch wat moeite mee te hebben (CGVS vragen 175-194). U weet niet dat van 5 Afghani ook een munt bestaat en u vergeet 10 en 20 Afghani te vermelden als papieren geld. Sinds 2004 vervangen munten de briefjes van 1, 2 en 5 Afghani, wat u evenmin weet. Iemand die regelmatig omgaat met geld zou dit toch moeten weten.

Daarnaast kunt u de maanden van het Afgaanse jaar wel opsommen, maar kunt u geen gebeurtenissen/ tijdsperiodes situeren in die maanden. U weet niet in welke maanden de zomer valt en u weet evenmin in welke maand het nieuwe jaar begint (CGVS vragen 195-202). Ook dit toont, in combinatie met bovenstaande opmerkingen, een gebrek aan vertrouwdheid met de Afgaanse kalender en dus geen langdurig verblijf in Afghanistan aan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg lijken erop te wijzen dat u niet vanuit de door u voorgehouden plaats richting Europa bent gereisd. U stelt van uw district via Nangarhar naar Nimroz gereisd te zijn op enkele dagen tijd, maar behalve deze twee plaatsen kunt u geen enkele andere plaats aanduiden (CGVS vragen 127-137). Dit is opmerkelijk omdat dit toch een reis is van vele 100-en kilometers en vele uren. Dat u desondanks niet in staat bent meer plaatsen te benoemen waar u doorgereisd bent dan deze twee, doet ernstig twifelen aan de voornoemde reisweg. Baghlan, Puli Khumri, Dushi, Darunta, Kabul, etc. zijn slechts enkele plaatsen die u onderweg bent gepasseerd op

weg naar Nangarhar. Ook tussen Nangarhar en Nimroz liggen nog tal van plaatsen die niet onopgemerkt kunnen voorbij gegaan zijn. Sowieso is het ongeloofwaardig dat de chauffeur u slechts deze twee plaatsen wilde noemen, zij hadden geen enkele reden om u die informatie te onthouden. Deze gebrekkige beschrijving zorgt ervoor dat er aan deze reisroute niet al te veel waarde hoeft gehecht te worden. Dit betekent dat u het voor het CGVS onmogelijk maakt in te schatten waar u werkelijk vandaan komt.

Dat uw recent verblijf in Afghanistan of uw voorgehouden herkomst in vraag gesteld kan worden, wordt verder bevestigd door uw verklaringen in verband met uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument). U vertelt aanvankelijk in de vragenlijst van het CGVS (opgesteld op 29/03/2016 door een medewerker van DVZ) dat uw taskara nog thuis ligt, in Afghanistan dus. Later vertelt u ook in de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen voor Afghanistan (ingevuld met de hulp van uw voogd) dat u onderweg een kopie van uw taskara bij had maar dat u die in Bulgarije verloor en dat u thuis een kopie zou opvragen. Dit allemaal terwijl u op het CGVS vertelt dat u uw originele taskara bent verloren in Bulgarije en dat u geen nieuwe kan aanvragen omdat u daarbij zelf aanwezig moet zijn (CGVS vragen 100-103, 109-110). Doordat u zelfs over uw identiteitsdocumenten tegenstrijdige verklaringen aflegt, kan het CGVS onmogelijk inschatten of u werkelijk uit Afghanistan afkomstig bent. Door de ene keer te zeggen dat uw originele identiteitsdocumenten nog thuis liggen en de andere te verklaren dat u geen originele identiteitsdocumenten meer kunt bemachtigen doordat u ze verloor en niet opnieuw kunt aanvragen, ontstaat minstens de indruk dat u iets achter houdt. En door niet de volledige waarheid te vertellen, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u niet hebt voldaan aan uw verplichting tot medewerking.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk en recentelijk afkomstig te zijn uit het district Dashte Archi gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van (recente) herkomst in Afghanistan kan er - nog los van de andere opmerkingen die supra werden gemaakt - evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Afghanistan, Dashte Archi, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, u legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit, herkomst, reisweg en/of relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van artikel 1, 2. van het Protocol betreffende de Status van Vluchtelingen, opgemaakt te New York op 31 januari 1967.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, en van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2, c - van de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot de taliban en hun eisen dermate beperkt en oppervlakkig zijn dat hier geen geloof aan gehecht kan worden. Wat u hierover vertelt, komt niet verder dan een erg feitelijke beschrijving van wat er zich. U wordt herhaaldelijk gevraagd meer te vertellen over wat er zich precies afspeelde tussen uw vader en de taliban, maar meer dan dat ze uw vader vroegen geld of zijn zoon te geven, komt u niet (CGVS vragen 91-95, 111-114). U was nochtans aanwezig bij dat gesprek - dat hoe dan ook toch grote indruk op u moet hebben gemaakt. Dat u desondanks niet meer kunt vertellen over dat moment haalt de waarachtigheid ervan onderuit (CGVS vraag 98). Dat u over een dergelijk cruciaal moment in uw leven niets meer kunt vertellen dan deze erg stereotiepe en summiere beschrijving van wat er zich afspeelde, valt niet te rijmen met de door u voorgehouden omstandigheden en ingeroepen vrees voor vervolging. Bovendien is wat u aanvankelijk vertelt evenmin logisch: u beweert dat de taliban geld vroegen en dat ze - toen bleek dat jullie geen geld hadden - twee voorwaarden stelden: dat u bij hen zou gaan én dat uw vader geld moest geven (CGVS vraag 91). Dat de taliban opnieuw geld zou vragen in plaats van het geld dat uw vader niet kon betalen, is totaal absurd. Er mag dan ook van uit gegaan worden dat dit waarschijnlijk een vergissing van uw kant is. Dit toont echter andermaal aan dat u uw eigen verhaal onvoldoende beheerst. Dit wordt verder duidelijk gemaakt doordat u, wanneer u gevraagd wordt naar de reactie van de taliban, beweert dat ze letterlijk zeiden dat ze u zouden doden indien uw vader geen geld zou geven (CGVS vragen 116-117). Voordien werd u nochtans keer op keer gevraagd om het gesprek tussen uw vader en de taliban in detail te beschrijven en uit te leggen waarom u dacht dat de taliban u zouden doden, zonder dat u vermeldde dat het de taliban waren die letterlijk zouden gezegd hadden dat ze u zouden doden. De taliban dit horen zeggen waar u bijstond moet toch een enorme impact op u gehad hebben. Dat u dit desondanks vergat te vertellen wanneer u gevraagd werd naar uw problemen

is volstrekt ongeloofwaardig. U hebt ruim de kans gehad dit belangrijke element te vermelden, maar door dit niet te doen, tast u de geloofwaardigheid van uw eigen relaas ernstig aan. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, is uw enige excuus dat u dit wel hebt gezegd (CGVS vragen 118-120). Dit is vanzelfsprekend geen afdoend excuus. Het is overigens frappant dat de taliban op zo een korte tijd hun eisen aanpassen van 'geld of uw aansluiting' naar 'geld of uw dood' enkel en alleen omdat u de oudste zoon was (CGVS vragen 113-114). Bovendien, aangezien u aanwezig was tijdens dit gesprek is het dan wel zeer onlogisch dat de taliban er enerzijds mee dreigen om u te doden indien u hen niet zou vervoegen, terwijl ze anderzijds gedurende al die tijd in de mogelijkheid vertoefden om u simpelweg mee te nemen, met of zonder de toelating van uw vader. Gans uw verhaal is compleet onlogisch. Aan het bezoek van de taliban en hun eisen kan bijgevolg maar weinig geloof worden gehecht.

Over de familieruzie die u aanhaalt, weet u verder niets te vertellen. Hierdoor kan er zowel aan de ernst als aan de waarachtigheid ervan getwijfeld worden (CGVS vragen 40-43). Binnen de Afghaanse maatschappij is familie immers een belangrijk begrip. Als hier ruzie of animositeit tussen bestaat dan is dat om een gegronde reden. Dat u die reden niet kent, relativeert dan ook die ruzie. U haalt deze evenmin aan als een reden om Afghanistan te ontvluchten.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen kan u de vluchtelingenstatus niet toegekend worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Echter, op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Sra Mata, provincie Kunduz, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw herkomst uit het district Dashte Archi aannemelijk te maken. Uw kennis van de regio, de gebeurtenissen in en rond uw district en prominente personen schiet schromelijk tekort. Zo bent u niet op de hoogte van de verschillende etnieën die in uw district of zelfs in Afghanistan tout court wonen (CGVS vragen 27-34). De enige opdeling die u kunt maken is die tussen mensen die Pashtou en Dari spreken. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen welke bevolkingsgroepen Dari spreken en welke Pashtou, kunt u hier geen antwoord op geven ondanks uw

bewering dat u zelf Dari spreekt (CGVS vragen 80-81). Op de vraag of u ooit gehoord hebt van "Tadzjiek", antwoordt u dat u die naam wel hoorde, maar nooit hebt gezien. Nochtans wonen er in uw district Pashtoun, Oezbeken en Tadzjiek. Dat u hier niet van op de hoogte bent ondanks het feit dat de grens met Tajikistan slechts enkele kilometers (6 à 8) van het districtscentrum is verwijderd, is opmerkelijk (CGVS vragen 18-19). U bent zelfs niet op de hoogte van deze grens met een ander land (CGVS vragen 65-66). Iemand die in die regio is opgegroeid en contact had met andere mensen, leerlingen en winkeliers moet hier minstens van geweten hebben (CGVS vragen 4-12, 14-17, 38, 48-50, 51-55). Dat dit geen enkel belletje bij u doet rinkelen, laat toe sterk te twijfelen aan uw vermeende herkomst.

Ook uw uitspraak dat niemand in Afghanistan belang hecht aan etnische groepen en stammen en dat niemand hierover spreekt, is wel zéér opmerkelijk voor iemand die beweert in Dashte Archi, Afghanistan te zijn opgegroeid. Binnen de Afghaanse maatschappij speelt dit net wél een zeer belangrijke rol en maakt dit een essentieel onderdeel uit van al datgene wat er zich de voorbije 10-tallen jaren heeft afgespeeld. Verschillende conflicten binnen Afghanistan en binnen uw district spelen zich af langs de scheiding tussen de verschillende stammen en etnieën. In uw district was het feit dat bepaalde gemeenschappen oververtegenwoordigd waren in machtsposities in het district, zelfs een cruciale voedingsbodem voor de taliban (CGVS vragen 167-169). Dat u desondanks hier niet beter van op de hoogte bent en zelfs verklaart dat dit niet belangrijk is, ondergraaft verder uw beweerde herkomst.

Uw gebrek aan kennis over uw eigen provincie wordt verder geëtaleerd doordat u niet beseft dat Kunduz zowel de naam van de provincie, als van het district als van de (hoofd)stad is (CGVS vragen 82-88). U zegt hierover dat Kunduz enkel een provincie is zoals "Brussel, Brussel is". Er wordt u gevraagd of u ooit gehoord hebt van het district Kunduz, of van de stad Kunduz, maar beide keren blijkt u hier nooit van gehoord te hebben. Uw jonge leeftijd is voor dergelijke hiaten in uw kennis totaal geen excuus. U geeft zelf aan dat uw vader een winkel had in de Archi Bazaar, nabij het districtscentrum, dat u de inkopen deed voor uw moeder en dat u speelde met anderen. Dit geeft u voldoende kans zulke elementaire zaken op te pikken. Dat u niet spontaan op zulke zaken kan komen is misschien nog te vergoelijken, maar dat u ze zelfs niet herkent wanneer u ermee wordt geconfronteerd, is nefast voor uw vermeende herkomst. Dat u weinig tot niets weet over uw provincie blijkt verder uit het feit dat u slechts twee andere districten in uw provincie kunt benoemen, namelijk Chardara en Imam Saheb (CGVS vragen 61-63). U hebt geen enkel benul van de aangrenzende districten van uw district (Kunduz, Khanabad, Khwaja Ghur en Baharak). Dat u dan wel twee andere districten kan opsommen, wijst eerder op ingestudeerde kennis.

Dit gebrek aan kennis van uw eigen omgeving uit zich ook in de beschrijving van de omgeving van uw dorp (CGVS vragen 56-60). U vertelt hier zodanig beperkt en oppervlakkig over dat uw (recent) verblijf in uw dorp sterk in vraag kan gesteld worden. U vermeldt wat landbouvvelden, enkele huizen en niet-geasfalteerde wegen. Van de dorpen die u vermeldt, kunnen er slechts enkele teruggevonden worden op de kaarten waarover het CGVS beschikt (Nare Jadid, Sher Mohammad en Sarfaraz) (CGVS vragen 67-70). Ook worden slechts enkele teruggevonden in de "directory of cities and towns of Afghanistan". Zo ook het dorp Panj(no), maar dit dorp bevindt zich over de landsgrens in Tajikistan. Sowieso moet u, gelet op het dicht bebouwde karakter van uw district, beter in staat zijn om de weg naar het districtscentrum te beschrijven. U passeert meer dorpen dan degene die u vermeldde. Dat er geen geasfalteerde wegen naartoe zouden leiden, blijkt evenmin uit de kaarten. Wanneer u na de pauze enkele details wilt toevoegen aan uw beschrijving komt u opnieuw niet verder dan wat u eerder al vertelde, met uitzondering van de adressen van twee personen en de aanwezigheid van wat bossen (CGVS vragen 103-106). Om een beter beeld te krijgen van uw omgeving en de regio waar u woonde, wordt u gevraagd een aantal dorpen te situeren (nl. Sakaz Tepa, Gul Tepa, Shahrwan Qouchain, Koh Bachai Karlogh, Haji Nasrullah, Jama Malem Satar en Qeshlaq Arbab Mankali), maar u slaagt daar bij zo goed als geen enkel dorp in. U zegt van enkele dorpen de naam gehoord te hebben, maar verder geraakt u niet. Enkel van Karlogh zegt u dat het een dorp is in de buurt van Nor Kohna, maar ook dit laatste dorp werd niet teruggevonden (Zie kaarten OCHA en AIMS, toegevoegd aan de blauwe map). Hoe dan ook, dit alles verklaart niet waarom u de u genoemde dorpen niet herkent en/of kan situeren;

Behalve een gebrek aan geografische kennis, kan u ook een gebrek aan kennis van gebeurtenissen en incidenten in uw regio verweten worden. U kan zich geen concrete incidenten tussen de overheid, de Amerikanen en de taliban voor de geest halen (CGVS vragen 148-153), u herinnert zich niets over de taliban die het district overnamen (CGVS vraag 159), u weet niets over de verkiezingen die plaatsgevonden hebben (CGVS vragen 203-205), u hebt geen weet van de ontvoeringen van enkele douanebeambten (CGVS vraag 211), u herinnert zich geen raketaanval op een meisjesschool in Sakaz

Tapa (CGVS vraag 212) en u hebt nooit gehoord van een steniging (CGVS vraag 218). Nochtans is de provincie Kunduz tijdens uw verblijf in Afghanistan herhaaldelijk opgeschrikt door hevige gevechten tussen de taliban en de overheid en hun partners. Verschillende districten - waaronder het uwe - vielen in handen van de taliban. Er deden zich in en rond uw district allerlei incidenten voor, maar u blijkt hier nauwelijks van op de hoogte te zijn. Dat u enkele van deze zaken niet weet, hoeft niet per sé een probleem te zijn, maar de combinatie van al deze onwetendheden samen, toont duidelijk aan dat u er (recentelijk) niet hebt verbleven (Alle informatie waarop het CGVS zich baseert wordt toegevoegd aan de blauwe map).

Deze twijfels worden bevestigd doordat u ook enkele prominente persoonlijkheden niet kent: Mirwais Sharif (een bekende cricketer uit uw provincie), Sheikh Sadruddin (voormalig districtshoofd, gedood door een bomaanslag in 2013), Nasruddin Sayedi (recent districtshoofd, zoon van Sadruddin), Col. Noor Khan (politiechef en gedood in 2009), engineer Muhammad Omar (broer van Noor Khan, voormalig gouverneur van Kunduz en gedood in 2010) en Commander Nasrullah (hoofd van de ALP in Archi district) (CGVS vragen 14-16, 159-166). U duidt (...) ook Hamid Agha (politiechef Dashte Archi), verkeerdelijk aan als het districtshoofd op het moment van uw vertrek (CGVS vraag 154-158). Daar staat tegenover dat u wel weet dat (...) u weet min of meer ook iets van de verovering van Kunduz, iets wat zich afspeelde na uw vertrek (ook al duidt u dit aan als heel Kunduz) (CGVS vragen 213-215). De zaken die u wel weet, wegen echter niet op tegen de zaken die u niet kent. Er zijn verschillende manieren waarop u een aantal zaken kan te weten zijn gekomen. Dit toont niet aan dat u afkomstig bent uit dit district. U kunt dit opgepikt hebben via media, sociale media, andere asielzoekers of gewoonweg hebben ingestudeerd.

Er zijn nog andere zaken die doen twifelen aan uw lang verblijf in Afghanistan. Aangezien u instond voor aankopen in de winkels, zou er van u mogen verwacht worden dat de omgang met geld geen probleem voor u vormt. Desondanks lijkt u daar toch wat moeite mee te hebben (CGVS vragen 175-194). U weet niet dat van 5 Afghani ook een munt bestaat en u vergeet 10 en 20 Afghani te vermelden als papieren geld. Sinds 2004 vervangen munten de briefjes van 1, 2 en 5 Afghani, wat u evenmin weet. Iemand die regelmatig omgaat met geld zou dit toch moeten weten.

Daarnaast kunt u de maanden van het Afghaanse jaar wel opsommen, maar kunt u geen gebeurtenissen/ tijdsperiodes situeren in die maanden. U weet niet in welke maanden de zomer valt en u weet evenmin in welke maand het nieuwe jaar begint (CGVS vragen 195-202). Ook dit toont, in combinatie met bovenstaande opmerkingen, een gebrek aan vertrouwdheid met de Afghaanse kalender en dus geen langdurig verblijf in Afghanistan aan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg lijken erop te wijzen dat u niet vanuit de door u voorgehouden plaats richting Europa bent gereisd. U stelt van uw district via Nangarhar naar Nimroz gereisd te zijn op enkele dagen tijd, maar behalve deze twee plaatsen kunt u geen enkele andere plaats aanduiden (CGVS vragen 127-137). Dit is opmerkelijk omdat dit toch een reis is van vele 100-en kilometers en vele uren. Dat u desondanks niet in staat bent meer plaatsen te benoemen waar u doorgereisd bent dan deze twee, doet ernstig twifelen aan de voornoemde reisweg. Baghlan, Puli Khumri, Dushi, Darunta, Kabul, etc. zijn slechts enkele plaatsen die u onderweg bent gepasseerd op weg naar Nangarhar. (...) Sowieso is het ongeloofwaardig dat de chauffeur u slechts deze twee plaatsen wilde noemen, zij hadden geen enkele reden om u die informatie te onthouden. Deze gebrekkige beschrijving zorgt ervoor dat er aan deze reisroute niet al te veel waarde hoeft gehecht te worden. Dit betekent dat u het voor het CGVS onmogelijk maakt in te schatten waar u werkelijk vandaan komt.

Dat uw recent verblijf in Afghanistan of uw voorgehouden herkomst in vraag gesteld kan worden, wordt verder bevestigd door uw verklaringen in verband met uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument). U vertelt aanvankelijk in de vragenlijst van het CGVS (opgesteld op 29/03/2016 door een medewerker van DVZ) dat uw taskara nog thuis ligt, in Afghanistan dus. Later vertelt u ook in de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen voor Afghanistan (ingevuld met de hulp van uw voogd) dat u onderweg een kopie van uw taskara bij had maar dat u die (...) verloor en dat u thuis een kopie zou opvragen. Dit allemaal terwijl u op het CGVS vertelt dat u uw originele taskara bent verloren in Bulgarije en dat u geen nieuwe kan aanvragen omdat u daarbij zelf aanwezig moet zijn (CGVS vragen 100-103, 109-110). Doordat u zelfs over uw identiteitsdocumenten tegenstrijdige verklaringen aflegt, kan het CGVS onmogelijk inschatten of u werkelijk uit Afghanistan afkomstig bent. Door de ene keer te zeggen dat uw originele identiteitsdocumenten nog thuis liggen en de andere te verklaren dat u geen originele identiteitsdocumenten meer kunt bemachtigen doordat u ze verloor en niet opnieuw kunt

aanvragen, ontstaat minstens de indruk dat u iets achter houdt. En door niet de volledige waarheid te vertellen, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u niet hebt voldaan aan uw verplichting tot medewerking.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk en recentelijk afkomstig te zijn uit het district Dashte Archi gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van (recente) herkomst in Afghanistan kan er - nog los van de andere opmerkingen die supra werden gemaakt - evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Afghanistan, Dashte Archi, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, u legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit, herkomst, reisweg en/of relaas.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers theoretisch betoog aangaande de criteria van de Conventie van Genève is algemeen van aard en kan geen afbreuk doen aan de hoger weergegeven concrete vaststellingen van de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker de gedane vaststellingen wenst de verklaren of verschonen door zich te beroepen op een aantal problemen die zich zouden hebben voorgedaan met de tolk tijdens het gehoor van 8 december 2016, kan hij niet worden gevolgd. Noch uit het gehoorverslag, noch uit enig ander stuk in het rechtsplegingsdossier kan blijken dat de moedertaal van de tolk die op voormeld gehoor aanwezig was het Dari is of dat deze tolk het Pashtoe onvoldoende zou hebben beheerst om verzoekers verklaringen correct te kunnen vertalen. Evenmin kan uit het gehoorverslag blijken dat er tijdens het gehoor vaak discussie ontstond omtrent de vertaling en voornamelijk de correcte schrijfwijze van de genoemde plaatsen. Gelet op verzoekers verklaring dat hij op enkele kleine zinnen na niet kan schrijven in het Pashtoe, en dus *de facto* ongeletterd is, acht de Raad het geenszins aannemelijk dat verzoeker de schrijfwijze van getranscribeerde plaatsnamen zou hebben betwist (stuk 5, gehoorverslag, vraag 79). Zowel verzoekers voogd als zijn raadsman merkten aan het eind van het gehoor op dat verzoeker hen tijdens de pauze zou hebben verteld dat hij de indruk had dat niet steeds alles volledig werd vertaald, maar verzoeker heeft dienaangaande zelf geen enkele opmerking gemaakt. Daartoe werd hem nochtans uitdrukkelijk de mogelijkheid geboden. Verzoeker geeft thans overigens niet aan op welke punten zijn verklaringen niet volledig zouden zijn vertaald. Zijn voogd verwees naar verzoekers omschrijving van de omgeving van zijn dorp, maar uit het gehoorverslag blijkt niet dat verzoeker deze na de pauze in het Nederlands wou overdoen omdat zijn eerdere omschrijving in het Pashtoe gebrekkig zou zijn vertaald. Gevraagd naar de reden om daarop in het Nederlands terug te komen, antwoordde verzoeker immers dat de tolk goed is, maar hij zelf nog iets wou zeggen. De beschrijving die verzoeker vervolgens gaf wijkt, met uitzondering van de vermelding van twee adressen en de aanwezigheid van wat bossen, niet af van wat hij blijktens het gehoorverslag eerder verklaarde (stuk 5, gehoorverslag, vragen 103-106). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat een incorrecte vertaling van zijn verklaringen ertoe zou hebben geleid dat belangrijke elementen van zijn relaas verloren zouden zijn gegaan.

Waar verzoeker aanvoert dat hij op het ogenblik van de vervolgingsfeiten amper veertien jaar oud was en logischerwijze zwaar onder de indruk was van het bezoek van de taliban aan zijn ouderlijk huis, biedt hij geen verschoning voor zijn bijzonder beperkte en onaannemelijke verklaringen met betrekking tot deze feiten. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. In dit opzicht mag worden verwacht dat de woorden van de taliban dat ze verzoeker zouden doden indien zijn vader hen geen geld zou geven een grote impact op verzoeker hebben gehad en dat hij dit element zou hebben vermeld toen hem gevraagd werd het gesprek tussen de taliban en zijn vader te

beschrijven. Echter, verzoeker vermeldde dit pas nadat hem expliciet werd gevraagd naar de reactie van de taliban op het feit dat het geld niet meteen voorhanden was. Verzoekers gebrekkige verklaringen hebben niet zomaar betrekking op details, maar wel op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit zijn land van herkomst. Dat de feiten op het ogenblik van het gehoor reeds anderhalf jaar oud waren en verzoeker zeer angstig was toen ze zich voordeden, kan aan de verwachting dat hij hieromtrent coherente en volledige verklaringen aflegt geen afbreuk doen.

Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker geen scholing genoot, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over het dagelijkse leven in en rond zijn dorp Sra Mata – zijnde zijn onmiddellijke leefwereld –, wat *in casu* niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke, financiële of geografische kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen zoals radio, televisie of gsm. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Er kan dan ook wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij enige notie heeft van verschillende etnieën in zijn streek, dorpen en steden in de buurt van zijn woonplaats en gebeurtenissen en incidenten in zijn regio.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker geen informatie voegt waaruit blijkt dat de term 'roepie' in verzoekers voorgehouden regio of land van herkomst in algemene zin wordt gebruikt om naar geld te verwijzen, blijkt niet dat een verkeerd begrip van de gestelde vragen over de Afghaanse munten en biljetten de vastgestelde gebrekkige kennis daaromtrent kan verschonen. Verzoeker gaf een opsomming van de gebruikte munten en biljetten, maar maakte daarin geen melding van de biljetten van 10 en 20 Afghani en de munt van 5 Afghani (stuk 5, gehoorverslag, vragen 189-190).

Ter verklaring van zijn gebrekkige kennis van de reisroute die hij vanuit het district Nangarhar tot in Nimroz zou hebben gevolgd, verwijst verzoeker zonder meer naar hetgeen hij daaromtrent reeds tijdens zijn gehoor heeft verklaard. Zodoende doet hij evenwel geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing opgenomen concrete en pertinente motieven op basis waarvan aan deze reisroute geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het district Dashte Archi, gelegen in de provincie Kunduz niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer

naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers betoog met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zoals deze blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde richtlijnen van UNHCR van 19 april 2016 niet dienstig.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift minstens de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF